

[Jørgen Peder Hansen.]

ligt. Vi må sikre os, at det er en reel debat, der finder sted, og at sprogvanskelighederne ikke stiller sig i vejen, for det er Grønlands stemme, vi skal lytte til, grønlændernes egen stemme, vi skal lytte til her i folketinget.

Svend Haugaard: Der kunne vist være grund til, at vi bad om at få helt præcis at vide, hvilke ændringer det er, hr. Lembourn, eventuelt med støtte fra den nuværende Grønlandsminister, har fået igennem, som andre i Grønlandsrådet ikke har været stemt for. Må vi ikke få at vide konkret punkt 1, punkt 2, punkt 3 osv.: hvad er det for eksempler? Hvor har hr. Lembourn været uenig med de øvrige i Grønlandsrådet og har fået sine synspunkter igennem?

Samtidig vil jeg gerne spørge: hvilke ændringer er det, hr. Lembourn har foreslået, men ikke har fået igennem, som kunne have imødegået, for slet ikke at tale om at hindre, kriminalitet, kønssygdomme, opgivelse af grønlandsk livsform og alt det, vi hørte om før? Jeg synes, når ikke bare stemmen, men også ordenes indhold er så lyrisk betonet som det, vi hørte her for lidt siden, så kan der være grund til, at vi beder om at komme ned på jorden.

Lembourn: Må jeg sige til hr. Svend Haugaard, at lyrik behøver jo ikke at være urealistisk. Det vil næppe være stedet her at begynde at repetere de mange timers diskussioner, vi har haft i Grønlandsrådet, men hr. Svend Haugaard ved jo udmærket godt, at jeg ikke har været enig i hans synspunkter, og jeg har forsøgt — men har ikke kunnet skabe flertal for det i Grønlandsrådet — at få ændret i investeringsplanerne.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg kunne bedre lide hans sidste tale end den første, for nu forstår jeg altså, at vi ikke er enige om princippet, at der skal gøres noget alvorligt ved koncentrationspolitikken og ved hele befolkningsudviklingen, men at den indvending, ministeren har imod forslaget, alene går på, at disse ting skulle have været drøftet først i Grønland, før de bliver drøftet her i folketinget. Dertil vil jeg gerne sige, at disse ting — og det ved ministeren jo meget vel — igennem mange år har været

drøftet i Grønland, at de har været drøftet i Grønlandsrådet mange gange, at de har været drøftet i landsrådet mange gange, og at de grønlandske medlemmer af Grønlandsrådet, som nu kom til efter det nye landsrådsvalg, meget stærkt lagde vægt på disse synspunkter i de samtaler, vi havde i Grønlandsrådet. Det er derfor, jeg mener, at tiden er inde til denne principielle debat. Jeg har den opfattelse, at det, jeg her har sagt, og det, som ligger i forslaget, er et udtryk for et stærkt ønske i store grønlandske kredse, og at det derfor er rimeligt, at man i folketinget drøfter, om man principielt vil acceptere en tendens, således at detailldrøftelserne derefter kan gå videre.

Må jeg til sidst sige: der er intet i dette forslag, som kan siges at være en færdig model. Det er alene en tendens, det drejer sig om. Da vi altså ikke er uenige om tendensen, men måske højest om tempoet, så er det altså ikke noget færdiglavet, vi her præsenterer, men alene at vi åbner for noget, som er et stærkt ønske i Grønland. Hvordan det så i praksis skal udføres, ja, det er klart, det må ske i et nært samarbejde mellem grønlændere og danskere.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling): Jeg skal ikke forlænge debatten unødigt, men jeg tror lige, jeg skal konstatere, at når vi siger, at vi er enige om de tanker, der ligger til grund for forslaget, og så samtidig siger „men“, så er der alligevel en vis modsætning. Jeg synes i og for sig ikke, at der er en så stærk modsætning, som der kunne være.

Nu siger hr. Lembourn selv, at der er kommet nye medlemmer og nye grønlandske medlemmer i Grønlandsrådet, og jeg har en fornemmelse af, at den store interesse, som findes blandt den grønlandske befolkning, og som hr. Lembourn også nævner, dækkes bedre med det nuværende Grønlandsråds sammensætning, end det nogen sinde har været tilfældet tidligere. Det har givet mig fornemmelse af, at flere af de ting, som vi taler om i dag, er i gang i Grønlandsrådet. Vi finder meget større forståelse for disse ting i Grønlandsrådet i dag, end vi gjorde blandt de tidligere grønlandske medlemmer af Grønlandsrådet, så vi har altså i dag i Grønlandsrådet bedre muligheder for at diskutere de ting med del-